

v visočini kakih 20 sežnjev. Vse to: most in postajo, pa tudi grajenje železnice čez ljubljansko močvirje popisal sem v koledarju družbe sv. Mohora l. 1874. stran 191. do 196. prav natančno in temeljito, tedaj se mi vidi ponavljanje vsega tega na tem mestu nepotrebno. Eno pa danes še omenjam. Sicer bo morebiti marsikedo neverjetno otresal z glavo, bravši o mojih mislih, vendar pa jih izrečem, namreč: naši potomci bodo morebiti še doživeli, da bode železnica čez močvirje in borovniški viadukt — velikanska monumentalna razvalina. Marsikedo iz med nas starejših se še ve spominjati, koliko je bilo pomislikov zoper grajenje železnice čez ljubljansko močvirje, in da se je mnogo govorilo, da je bila njena izpeljava pripisovati po večjem le svojeglavni volji tedajnega trgovskega ministra Brucka.

Naše dni si iščejo železnice bolj naravnostna pota in znajo dobro izogibati se ovir. Svet, t. j. tehniki so tudi čezdalje bolj prebrisani in znajdeni. Vzemimo na pr. železnico čez Semernik. Koliko kolosalnih stavb je bilo ondi zgraditi, koliko ovir je bilo zmagati, in kako ogromne svote je vse to stalo! Mala leta potem pa je prišel baje neki tehnik, — dobro se vem spominjati, da sem tako praviti čul, — ki je dokazal, koliko lažje in z koliko manjšimi stroški bi se bila dala po železnici zvezati Dolenja Avstrija z Zgornjo Štajarsko. Nikakor tedaj ni nemogoče, da bi se s časom ne našli učenjaki in strokovnjaki, ki bodo stavili modro v temeljene nasvete za preloženje posamnih oddelkov sedajnih železničnih prog. Saj se starim cestam marsikje tudi tako godi. Se ve, da je to le moja misel, katere pa nikomur ne vsilujem.

Daljava od Borovnice je dolga, zelo dolga, — in zlasti če se človek že dolgo vozi, komaj čaka, da pride že konec. Tako je bilo tudi z mano, in prav zadovoljen sem bil, ko se je poslednjič ustavil vlak in nam je konduktar glasno zaklical: Ljubljana!

*
* *

S tem sem tedaj skončal enega mojih daljših potopisov za „Novice“. Mislil sem sam o pričetku, da se mi ne bo zategnil tako na dolgo, a godilo se mi je pri tem, kakor se prilično govori, da „z jedjo pride slaj“. Ako pa se pogleda na zemljevid, vidi se, kako velik ovinek mi je bil narediti, da sem prišel iz Ljubljane zopet v Ljubljano nazaj, in koliko „novega sveta“ se mi je odpiralo ob straneh železnične proge po Dolenjskem, Hrvaškem in Notranjskem. Imel sem toraj res dovolj gledati, pa tudi dovolj pisati. Starejšim, in tudi nekaterim mlajšim bralcem „Novic“ poznato je moje pero; — dobrih štirideset let bilo je posvečeno temu listu, smem pa tudi reči z lahko vestjo, da nikdar in nikomur ne v spodtikljej. Menim, da jih je skozi ves ta dolgoletni čas leposlovno polje „Novic“ le malo tako zdatno obdelovalo, kot moja malenkost. Kolike nagrade sem dobival za to, vem jaz; do malega so bili nagibi k tolikemu delovanju le gôlo dômo- in rodoljubje. In vendar se mi je pred malimi leti javno zabavljalo: kje in kako

se jaz zdrznem podpisovati „Rodoljub Podratitovski“, katerega imena sem se zlasti v „Danici“ mnogokrat rad posluževal. Še danes imam za onega napadovalca prav oistro in zbadljivo besedo konec peresa, pa, — vtopi naj se v črnilu! Štirideset let literarnega delovanja je lepo in dolgo število, — volja moja sicer ne gine še, a moči, — zlasti očesne, pričenjajo odrekati službo. Brž ko ne je bil toraj danes dokončani potopis za „Novice“ moja „labudova pesem“.

Z Bogom!

Poučni in zabavni drobiž.

Sv. pismo je prestavljeno v 354 jezikov in narečij, če ne celo, vsaj deloma. V 19tem stoletju je dala „British & Foreign Bible Society“ 131 844 696 in „American Bible Society“ 55,531.993 tiskati in razširjati; razven tega so razdelile druge družbe 50 milijonov in posamezni založniki tudi nekaj milijonov sv. pisem.

ABC sandviških otočanov ima samo 12 črk, Burmezov 19, laški 22, bengalski 21, hebrejski, sirski, kaldejski samaritanski 22, francoski 23, grški 24, latinski 25, nemški, nizozemski, angleški 26, španski 27, slovenski 25, arabski 28, perzijski in kopijski 32, georgijski 35, armenski 38, ruski 36, sansketskimi in Japonski 50, etkiopski in tartarski 202.

Brooklyn je izgubil častni priimek mesto cerkev; zaspansna Philadelphia ima sedaj 637 božjih hramov, Brooklyn pa le 500.

Novice.

— **Osobna vest.** Naučni minister je imenoval kurata g. Koblarja, arhivarja Rudolfinuma, konservatorjem centralne komisije za raziskavanje in vzdrževanje starinskih spomenikov.

Družba sv. Cirila in Metoda, pokrovitelj je postalo „Učiteljsko društvo kranjskega šolskega okraja“ posebno po zaslugi g. učitelja J. Režeka. Sežanska ženska podružnica, od katere smo prejeli za l. 1894 že 106 gld. 70 kr. udnine, poslala nam je 50 gld. kot prvo polovico II. pokroviteljine, vzbujena v to zlasti po tamošnji moški podružnici, ki tudi nabira že drugo pokroviteljino — Starotrška moška in ženska podružnica ste nam poslali 90 gld. 44 kr. Mej to vsoto je 23 gld. 25 kr. dohodkov vrtno veselice, prirejene v korist naši družbi, 6 gld. 93 kr. daril, nabranih po g. Fr. Pečetu, 5 gld. dar g. notarja F. Strašeka, 2 gld. 20 kr. daril, nabranih po g. Olgi Peče, in 1 gld. dar g. Fr. Peče. Dalje so družbi od 20. okt. do 25. nov. t. l. darovali: Vč g. Ivan Trinko, semeniščni profesor v Vidmu, 24 gld. in 5 lir po kobaridski podružnici; vč g. Matej Šervicelj, komendant na Reberci, 20 kron, nabranih ob godovanji vč. g. župnika Šimna Muden v Železni Kaplji mej prijatelji, poslanih z geslom; Slovenski bil je, bode Gorotan! domoljub iz Sodražice 20 kron, nabranih na svadbi g. K. Š. in ob drugih prilikah; štirje narodnjaki v Sodražici 11 kron povodom ločitve od vč. g. župnika F. Kadunca iz Drage; g. R. D. v Kandiji za stavo zgubljen v gostilnici pri Štamburji proti g. Starcu 8 kron; g. M. Iglar 7 kron v imenu vesele družbe v Loki pri Zidanem mostu; g. A. Skala, nadučitelj v Vipavi, 5 kron, katere je nabral na planini pri postavljanju nagrobnega spomenika učitelju R. Dolencu; blag. gospa Zofija Haringova, načelnica „Prve belokranjske ženske podružnice v Černomelji, 2 gld. 33 kr. kot dar neimenovanega domoljuba in g. A. Božič iz Jurjevega pri Metliki 4 krone. — Iskreno se zahva-